

۱۵ آبان تا ۱۵ دی ماه ۱۴۰۰

علل، علایم، عوارض و علاج دیابت

پسته اطلاعاتی دیابت

iec.behdasht.gov.ir

آنچه باید درباره دیابت بدانید

آنچه باید درباره دیابت بدانید

ارنست همینگوی (نویسنده)، جری لوئیس (کمدین)، انور سادات (رئیس جمهور اسبق مصر)، حافظ اسد (رئیس جمهور فقید سوریه)، جورج لوکاس، (کارگردان جنگ ستارگان)، ماریو پازو، (نویسنده پدرخوانده)، الیزابت تیلور (هنریش سرشناس هالیوود) و جو هریز (قهرمان مشت زنی جهان) اگرچه هیچ ربطی به هم نداشتند، یک وجه اشتراک بزرگ داشتند: دیابت! مشاهیر دیابتی یکی دو تا نیستند؛ اما در این میان چهره‌های شاخصی هستند مثل جورج بروز، هنریش و کمدینی که بیش از ۱۰۰ سال عمر کرد و روزگارش را با دیابت گذراند تا به همه نشان بدهد که می‌شود دیابتی بود و برای طولانی مدت زندگی کرد و چهره هم بود و ماند. با این حال، جای هیچ شک و شباهه‌ای نیست که دیابت را اگر سرسری پگیریم و مراعاتش را نکنیم، روی دیگر شدید و چهره هم بود و عوارضش کلاغه‌مان می‌کند. برای اینکه شما دچار عوارض دیابت نشوید، باید این بیماری و شیوه برخورد با آن را بهتر بشناسید و مطالعه این بسته آموزشی می‌تواند شروع خوبی باشد.

دیابت چیست؟

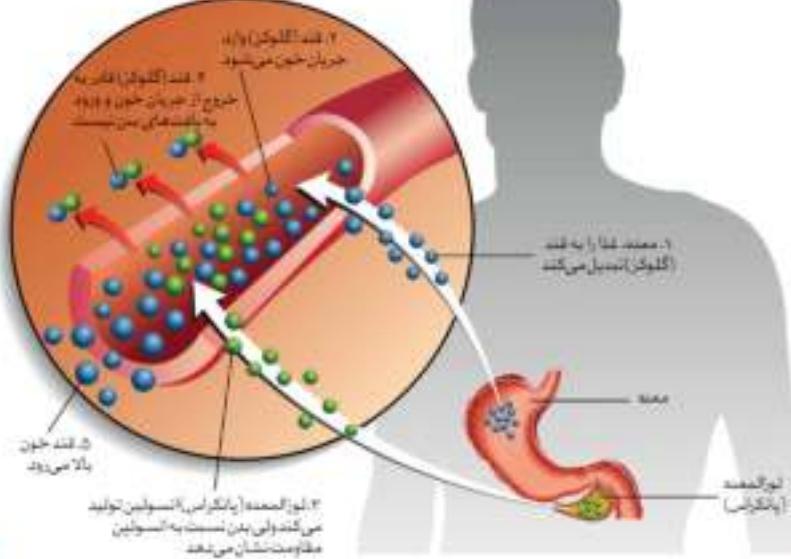
اگر از یک دیابتی پرسید تعریف دیابت چیست، احتمالاً جوابش این است که: «بالا بودن قند خون»؛ این جواب تقریباً تعریف درستی از بیماری دیابت است اما سوال اصلی این است که: «چرا در دیابت، قند خونمان بالا می‌رود؟» و جوابش این است که: «در دیابت، سوخت و ساز قند در بدن دچار اختلال می‌شود.» می‌دانید قصه از کجا شروع می‌شود؟ واقعیت این است که هر غذایی که مامی خوریم،

برای اینکه توسط سلول‌های بدنمان مصرف شود، باید تبدیل به قند شود و مهم‌ترین ابزار بدن برای کنترل این قند هم غده‌ای است که در مجاورت معده قرار گرفته: غده‌ای به نام لوزالمعده یا پانکراس. این غده با ترشح هورمون انسولین، قند خون را پایین می‌آورد؛ یعنی هر وقت مغز ما توسط گیرنده‌های خودش متوجه افزایش میزان قند خون شود، فرمان ترشح انسولین را به پانکراس اعلام می‌کند و با ورود انسولین به خون، ظرف مدت کوتاهی قندخون ما کاهش می‌یابد و به مقدار طبیعی می‌رسد. دیابت دقیقاً یعنی اختلال در همین چرخه طبیعی.

دیابت چند نوع است؟

سازمان بهداشت جهانی در دسته‌بندی این بیماری، ۳ نوع دیابت را مشخص کرده است: دیابت نوع ۱، دیابت نوع ۲ و دیابت حاملگی.

دیابت نوع ۲

۱ دیابت نوع ۱: مبتلایان به دیابت نوع ۱که لوزالمعده‌شان توانایی تولید انسولین را ندارد. علایم این دیابت معمولاً در کودکی بروز می‌کند: خستگی، پرادراری، پرتوشی، گرسنگی ناگهانی، کاهش وزن، تشنگی زیاد، تاری دید و خستگی.

۲ دیابت نوع ۲: علت اصلی بروز دیابت نوع ۲، کاهش اثر انسولین است؛ یعنی یا انسولین کار خودش را به درستی انجام نمی‌دهد، یا سلول‌ها به انسولین مقاوم شده‌اند، یا مقدار ترشح انسولین کاهش پیدا کرده و یا اصلاً مقدار انسولین در خون طبیعی است اما مقدار قندخون افزایش زیادی پیدا کرده است. در بیشتر اوقات، ترکیبی از دلایل فوق یا علت به وجود آمدن دیابت نوع ۲ می‌شود. این نوع دیابت در افراد چاق بیشتر دیده می‌شود و درصد شیوع آن در زنان بیشتر از مردان است.

۳ دیابت حاملگی: این نوع دیابت، همانطور که از اسمش پیداست، مختص بوران بارداری زنان است ولی مشکل اینجاست که ۵ تا ۱ درصد از این زنان بعد از زایمانشان به دیابت نوع ۲ مبتلا می‌شوند. این دیابت به دلیل تغییر شرایط طبیعی بدن در اثر بارداری به وجود می‌آید و معمولاً سابقه خانوادگی در ابتلاء آن نقش ندارد.

دیابت نوع ۱ و ۲ چه تفاوتی دارند؟

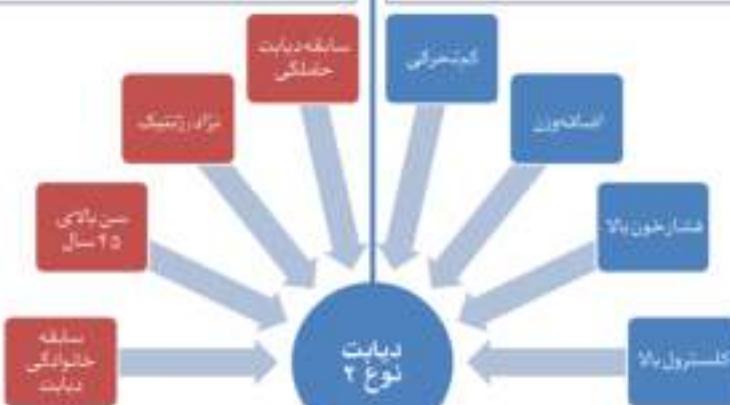

لوزالمعده (پانکراس) اصلاً قادر به تولید انسولین نیست (نوع ۱)

لوزالمعده (پانکراس) قادر به تولید انسولین کافی نیست یا بدن به انسولین مقاومت نشان می‌دهد (نوع ۲)

دیابت چه خطری دارد؟

اگر نتوانید دیابت خودتان را کنترل کنید، کم کم سروکله عارضه‌هاییش بکنی یکدی می‌شود، چشم، قلب، کلیه و انگشتان یا حساس‌ترین و مهم‌ترین جاهایی هستند که درگیر عوارض دیابت می‌شوند. شبکیه چشم پر از مویرگ‌های باریک خونی است که با پیشرفت دیابت، مسدود می‌شوند و مویرگ‌های جدیدی جای آنها را می‌گیرد و این اتفاق آنقدر تکرار می‌شود که در شبکیه چشم، جای برای سلول‌های بینایی تنگ می‌شود و ذره‌ذره دید بیمار، تار و محو شده و در نهایت، بیمار تابینا می‌شود. کلیه هم مثل چشم، آرام آرام مویرگ‌هایی از بین می‌روند و کم کم کارکردش مختل می‌شود. آسیب مویرگ‌های قلب هم زمینه سکته قلبی بیمار را فراهم می‌کند، عروق و اعصاب حساس‌انتهای اندام‌های نیز به همین منوال آسیب می‌بینند و توک انگشتان پا حسمند را از دست می‌دهد و به راحتی زخمی و عفونی می‌شود. دیابت همچنین ممکن است منجر به اختلال در کارکرد مری، تنبلی معده، اختلال در عملکرد کبد و کیسه صفراء و بروز نقاچیصی در کارکرد روده بزرگ و روده کوچک هم بشود اما عوارض و مشکلات دیابت شرعاً همین‌ها نیست، هیبوگلیسیمی و کتواسیدوز

عوامل خطرساز دیابت نوع ۲
غیرقابل پیشگیریعوامل خطرساز دیابت نوع ۲
قابل پیشگیری

عوارض مزمن دیابت

دیابتی دو وضعیتی هستند که در اولی، پایین آمدن شدید و ناگهانی قند خون و در دومی، بالا رفتن شدید و ناگهانی آن باعث می‌شود بیمار به اغما برود و اگر درمان مناسبی دریافت نکند، جانش را از دست بدهد.

زکجا بفهمیم دیابت داریم یا نه؟

پرادراری، پرتوشی، پرخوری و کاهش وزن با وجود اشتهاي زياد از تختين عاليم دیابت هستند اما دیابت معمولاً در مراحل ابتدائي بدون علامت است و کم کم با بالاتر رفتن قند خون، اين عاليم آشكار می‌شوند. اگر چند تا از عاليم زير را باهم داريد، ممکن است مبتلا به دیابت نوع دو باشيد و بهتر است برای آزمایش به يزشك مراجعه کنيد: پرادراری، پرتوشی و تشنجی زياد، حساسیت و تحريك پذیری، کاهش وزن، گرسنگی ناگهانی و شدید، عفونت مکرري بويست و متانه و لته، گزگز و مرور مرور انگشتان پا و بی حسی انتهای اندامها، دير خوب شدن زخمها سبقه بیماری دیابت در يكی از بستگان درجه يك، سابقه بیماری پانکراس، عفونت پانکراس و بعضی بیماری های ویروسی مثل سرخرجه، وقتی به يزشك مراجعه می‌کنید، او برای اينکه بفهمد شما دیابت دارید یا نه، برایتان آزمایش قند خون ناشتا می‌نویسد و اگر قند خون ناشتا شما بين ۱۰۰ تا ۱۲۵ باشد، به شما خواهد گفت که شما در آستانه ابتلا به دیابت هستید و اگر بالاتر ۱۲۶ باشد، مبتلا به دیابت.

ما دیابت چه باید کرد؟

بهترین پرخورد با دیابت نوع یک، تزریق منظم انسولین است و این دقیقاً همان درمانی است که معمولاً از همان دوران کودکی تجویز می‌شود و بیمار باید طبق دستور پزشکش روزانه چند نوبت انسولین بزند اما درمان دیابت نوع دو، متفاوت و کمی پیچیده‌تر است. ورزش و رژیم غذایی در خط اول درمان دیابت نوع دو مورد استفاده قرار می‌گیرند اما اگر این دو (ورزش و رژیم) منجر به نتیجه دلخواه نشوند، پایی دارودرمائی به میان می‌آید و در میان داروهای ضدقدنده تیز دو داروی گلیبنکلامید و مت‌فورمین از بقیه نام آشناتر و رایج‌ترند. با این همه، مبتلایان به دیابت نوع دو نیز ممکن است برای کنترل قند خونشان در نهایت مجبور به تزریق انسولین شوند.

دیابتی‌ها باید چگونه زندگی کنند؟

دیابت، جدا از همه درمان‌های طبی اش، یک درمان مادام‌العمر دارد و آن چیزی نیست به جز «اصلاح شیوه زندگی»! توصیه پزشکان این است که شیوه زندگی دیابتی‌ها باید بر ۷ اصل زیر استوار شود:

۱. رژیم غذایی مناسب برای کنترل قند خونتان باید غذا خوردن‌تان را کنترل و سمعی

کنید بدنتان را به آن عادت بدهید. هر روز به اندازه‌های مشخص و در زمان‌های ثابت خلا بخورید. به این ترتیب، بدنتان عادت می‌کند قندتان را به کمک قرص‌ها کنترل کند. اما هرگز گرسنه نمانید چون گرسنگی شدید، بخوری را به دنبال دار و پرخوری کنترل قند خون را مختل می‌کند.

۱ پیاده روی منظم ورزش یکی از یا به های درمان دیابت است. پیشکان معتقدند پیاده روی روزانه منظم (دست کم روزی ۳۰ دقیقه) می‌تواند بسیاری از عوارض دیابت را به تأخیر بیندازد.

۲ کاهش وزن بیشتر بیماران دیابتی نوع دو، اضافه وزن دارند و به همین دلیل، کاهش وزن یکی از اصول درمانی این نوع دیابت به حساب می‌آید.

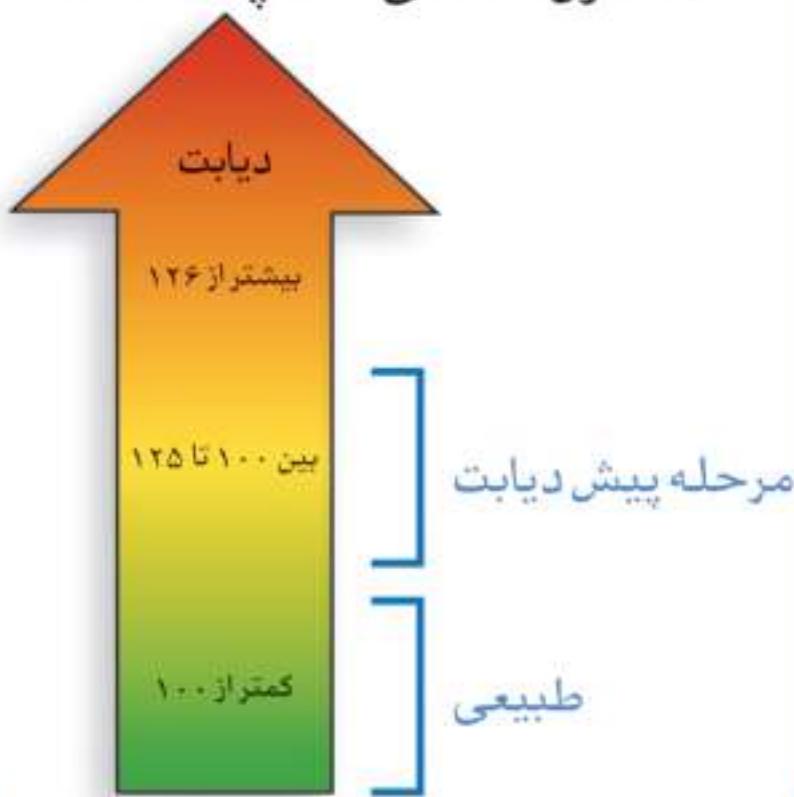
۳ مصرف سرف داروهای داروهای اینتان را بشناسید، نحوه معرفشان را یاد بگیرید و به اطراحتیان هم یاد بدهید تا در موقع لزوم به شما کمک کنند. داروهای اینتان را روزانه در زمان‌های ثابت و مشخص مصرف کنید چون نظم این کار منجر به تنظیم قند خونتان می‌شود. قرص‌های دیابت را باید دقیقاً قبل از خلا بخورید.

۴ آنژوگلبری قند خون قند خونتان را مرتب کنترل کنید. آزمایش HbAIC یک نوع آزمایش خون است که نشان می‌دهد وضعیت کنترل قند خونتان در یک ماه گذشته چطور بوده. گلوکومترها هم وسایلی هستند که به کمک آنها می‌توانید در هر ساعتی از روز قند خونتان را چک کنید.

۱) **شناخت عوارض بیماری**: مشکلات کلیوی، قلبی، یا دیابتی، کتواسیدوز و کاهش قند خون از رایج ترین عوارض دیابت و داروهای مورد مصرف در این بیماری است. دانستن علایم این مشکلات می‌تواند کمک کند بیماری تان را کنترل کنید. بیگیر بیماری تان و عوارضش باشید و مراجمه مرتب به پزشک را فراموش نکنید؛ مخصوصاً در هنگام شک به بروز عوارض دیابت.

۲) **مراقبت از زندگی**: خیلی مراقب پاهای خودتان باشید چون خطر بروز خم و عفونت در پایی دیابتی‌ها کم نیست.

قند خون ناشتای شما چند است؟

رزیم دیابتی‌ها چگونه باید باشند؟

بسیاری از مبتلایان به دیابت نوع دو می‌توانند با رعایت یک رژیم غذایی سالم و منظم، حال خود را بهبود بخشنند اما هر فرد، رژیم خاص خودش را دارد و هیچ رژیم دیابتی تابق که برای همه دیابتی‌ها مفید باشد، وجود ندارد؛ یعنی باید به پزشک یا متخصص تغذیه مراجعه کنید تا رژیم خودتان را بیاموزید و اجرا کنید؛ اما رعایت ۷ توصیه زیر، به عنوان رهنمودهای تغذیه‌ای، خالی از خایده نیست:

۱ حجم غذایتان را کمتر کنید و تعداد وعده‌های مصرفی تان را بیشتر، مصرف ۵ وعده مختصر در طول روز، خیلی بهتر از خوردن ۳ وعده حجیم روزانه است.

۲ رژیم غذایی متنوعی داشته باشید تا هم مواد غذایی لازم به بدنتان برسد، هم چشم‌هایتان سیر شود و ریزه‌خواری نکنید.

۳ حداقل تا یک مدت کوتاه، بعد از خوردن هر غذا قندخونتان را اندازه بگیرید تا متوجه شوید

یک چهارم شتاب خود را به
بروتکنین اختصاص بدهید.
من کربل شده
نهان یا گوشت قرمز

یک چهارم شتاب خود را به
گربوهیدرات اختصاص بدهید
نان، برنج یا ساکاروس

این غذا چه قدر قند خونتان را بالا می برد. اگر این مقدار خیلی زیاد بود، آن غذا را از برنامه غذایی تان حذف کنید.

۴ سعی کنید پروتئین مورد نیاز تان را از گوشت سفید بگیرید: مرغ و ماهی. لبنتیات هم پروتئین خوبی دارد. اما در مصرف پروتئین هم پاییداندازه نگه دارید چون دریافت بیش از حد پروتئین ممکن است به کلیه هایتان آسیب وارد کند.

۵ چربی و نمک را در رژیمان را به حداقل برسانید و بیشتر فیبر بخورید که هم سالم است. هم به هضم و جذب غذا کمک می کند. انواع میوه ها و سبزی های تازه سرشار از فیبرند.

۶ سرخ کردنی ها و دم کردنی ها را کمتر بخورید و به جایش از شیوه های سالم تر طبخ غذا (کباب پیز و بخارپن) استفاده کنید.

۷ بهترین نان برای شما نان سنگک است. نان های سفید را کمتر بخورید و از غلات و دانه های کامل به جای فرآورده های شیرینی و نان پزی (آرد سفید) استفاده کنید.

بشقاب غذایتان را سه قسمت کنید

یک دوم بشقاب خود را به سایر بحاجات اختصاص بدهید.
اسفناج، گاهو، هویج و سایر سایر بحاجات

دیابتی‌ها باید چگونه ورزش کنند؟

۳۰ دقیقه پیاده‌روی روزانه! این معمولاً اولین چیزی است که به بیمار دیابتی توصیه می‌شود. ورزش علاوه بر کاهش وزن بدن و کمک به تناسب اندام، باعث کاهش خطر بیماری‌های قلبی می‌شود و از عوامل مهم کنترل قندخون به حساب می‌آید. اما دیابتی‌ها در این مورد هم نباید بی گذار به آب بزنند چون آنها مجاز نیستند هر ورزشی را هرچقدر که دلشان خواست، انجام دهند. پس قبل از شروع هر ورزشی، از پژوهشکنان اجازه بگیرید و درباره نوع، شدت و مدت ورزشتان با پزشک مشورت و از او سوال کنید که چگونه باید داروهایتان را قبل و بعد از ورزش مصرف کنید؛ و اما ۵ توصیه ورزشی مهم:

۱ اگر انسولین می‌زنید، ۳۰ دقیقه قبل از شروع ورزش، قند خونتان را چک کنید تا موقع ورزش با افت شدید قند مواجه نشوید.

۲ قبل از ورزش، قند خونتان را با گلوكومتر اندازه بگیرید. اگر قندتان بین ۱۰۰ تا ۲۵۰ بود، با خیال راحت ورزش کنید اما اگر قندتان زیر ۱۰۰ یا بالای ۲۵۰ بود، بهتر است موقتاً دور ورزش را خط بکشید تا وضعیتتان متعادل شود؛ و گرنه در حالت اول، ممکن است دچار افت شدید قند خون (حمله هیپوگلیسمی) و بیهوشی شوید و در حالت دوم، دچار حمله کتواسیدوز و کاهش سطح هوشیاری. اگر قند خونتان زیر ۱۰۰ بود، حتماً باید ابتدا یک وعده مختصر غذای حاوی کربوهیدرات یا مقداری میوه و بیسکوئیت بخورید، کمی صبر کنید و بعد به ورزش پردازید.

۳ اگر می‌خواهید طولانی مدت ورزش کنید، باید هر نیم ساعت قند خونتان را اندازه بگیرید. اگر قندتان زیر ۷۰ بود یا دچار ضعف و بدن لرزه شدید، باید ورزش را قطع کنید و یک چیز شیرین بخورید؛ مثلاً آب میوه، شکلات یا آب‌خیات.

۴ ترکیب ورزش‌های هوایی یا ورزش‌های قدرتی، مؤثرتر از انجام یکی از آن‌هاست. ترکیبی کار کنید و مراقب آسیب‌های جزئی ورزش باشید چون بدن یک فرد دیابتی به خاطر آسیب عروق و اعصاب کوچک، هم زودتر آسیب می‌بیند، هم دیرتر بیهود

تحرک را به زندگی تان تزریق کنید!

چگونه می‌توانیم در زندگی روزمره خودمان به تحریر نو باشیم؟

در محل کار به جای تاپوتکنیک‌ها با استفاده از
به همکاران ناشایق کارش بودن با این روش
کنید و برگردانید.

در خریدهای روزانه به جای
کارهای ساده و آسان از
آنها برخوبه بازگردانید.

با خودروی خود را
که بسیاری از افراد
آنرا می‌دانند، بگردانید.

با خودروی خود را
که بسیاری از افراد
آنرا می‌دانند، بگردانید.

بنویسید که از این روش
نیز استفاده کنید.

از خودروی خود را
که بسیاری از افراد
آنرا می‌دانند، بگردانید.

با خودروی خود را
که بسیاری از افراد
آنرا می‌دانند، بگردانید.

می‌پابد. کفش راحت و مناسب بپوشید و ورزش‌های خشن انجام ندهید.

۵ مدتی بعد از پایان ورزش هم باید قندخونتان را اندازه بگیرید. ممکن است چند ساعت بعد از ورزش ناگهان با افت شدید قند مواجه شوید؛ چون عضلات موقع ورزش قند ذخیره خود را مصرف می‌کنند و بعد از اتمام ورزش به سراغ قندخون می‌روند تا ذخایر مصرفی را جبران کنند.

چگونه از بروز پایی دیابتی پیشگیری کنیم؟

پایی دیابتی شایع‌ترین دلیل بستری شدن دیابتی‌هادربیمارستان است. پایی دیابتی‌ها (به خاطر آسیب عروق ریز پا) راحت‌تر از بقیه زخم می‌شود و از طرف دیگر (به خاطر آسیب عصب‌های پا) بیمار زخم را حس نمی‌کند و موقعی متوجه می‌شود که عفونت، زخم را فرا گرفته. از طرف دیگر، دیابت، سیستم ایمنی را هم تضعیف می‌کند تا عفونت در کنار بدن بی‌دفاع، زودتر به گسترش زخم و درنهایت قطع عضو منجر شود. برای همین، پزشکان به بیماران دیابتی توصیه می‌کنند از پاهای خود خیلی مراقبت کنند. برای جلوگیری از به وجود آمدن پایی دیابتی، ۱۱ توصیه زیر را جدی بگیرید:

۱ هر روز بعد از فعالیت روزمره یا ورزش، خودتان پاهایتان را معاینه کن و به دنبال زخم، قرمزی، تاول و خراشیدگی باشید. از آینه کمک بگیرید یا از کسی بخواهید این کار را برایتان انجام دهد.

۲ هر روز بعد از فعالیت روزمره یا ورزش، پاهایتان را با آبولرم و صابون معمولی بشویید. از صابون‌های قوی استفاده نکنید چون این صابون‌ها ممکن است باعث آسیب پوست پاهایتان شوند.

۳ پاهایتان را خوب خشک کنید؛ مخصوصاً خشک بودن بین انگشتان پا خیلی مهم است چون عفونت در جای مرطوب بیشتر به وجود می‌آید.

۱ بعد از شستشو و استحمام، پوست دست و پایتان را با یک لوسيون نرمال يا روغن معمولی چرب کنيد اما توجه داشته باشيد بین انگشتان تان به هیچ وجه چرب شود.

۲ ياهای شما به غیر از معاينه تو سط خودتان، باید تو سط یک پژشك هم حداقل سالی دو بار معاينه شود؛ تا هم اعصاب آن معاينه شوند، هم آسيب هایی که شما متوجه آش نشده ايد.

۳ ناخن ها را صاف بگيريد تا گوش هایش توی گوشت نرود. قبل از ناخن گرفتن همیشه انگشتان تان را در آب و لرم بگذارید تا ناخن هایتان نرم شوند.

۴ اگر چار مشکلاتی مثل ینه، میخچه، قوزک اضافه، انحراف انگشت یا ناخن های فرو رفته هستید، حتماً با پژشك برای برهطف کردن آنها مشورت کنید. به هیچ وجه خودتان با درمان های خانگی سعی در درمان آنها نکنيد.

۵ هر زخم، سوراخ، خراش، بردگی يا دردی در پایتان را حتماً به پژشك اطلاع دهيد و هرگز سیگار نکشید چون سیگار باعث کاهش گردش خون در انتهای اندام ها می شود.

۶ همیشه کفش بپوشید؛ مخصوصاً اگر قدرت بینایی تان هم افت كرده و حس پایتان را از دست داده ايد

۷ این جمله که «این کفش را بپوشید، بعداً جا باز می کند» اگر هم در مورد بقیه درست پاشد، درباره شما صادق نیست. کفش شما باید کاملاً مناسب پایتان باشد، نه تنگ نه گشاد؛ راحت راحت. کفش تنگ قبل از آن که به جا باز کردن برسد، ممکن است باعث قطع شدن پایتان شود.

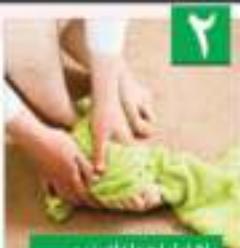
۸ حتی در اتاق هم پابرهنه راه نرويد. یک خار کوچک داخل فرش، تکه تان خشک شده و هر چیز دیگری می تواند خیلی آسان باعث زخم شدن پایتان شود.

پیشگیری از پایی دیابتی در ۹ حرکت

۳

با یک شرم کنندگه را بهداشت رایج می‌گیریم. همچنان روشی که در تغذیه وسیلکنده است، این روش نیز در کنترله ندیابتی بسیار مفید است.

۲

پاها را با چونهای مردم بد خوبی همچو کنیده سنجاقه ساختمانی بین اشکان را نگذارید.

۱

هر روز با این روش را با آب و لیم و صابون سبوسید.

۶

پوکر اس برو شیشه که این سبزی را بشم، هم کاملاً پاها را با چند راه باده باشان بنشانید و بعد از آن پاها را جذب کنید.

۵

ناهنجان فشاریا را با دقت و عیه ملایم کنید که این روش نیز کوتاه کردن پاها را می‌نماید.

۴

با این روش را بهداشت همچو شام و نصف شب هر روز از حمام را بازدید نمایید.

۹

بینی از بوسیدن قلس، با احتیاط و اینستین راه بجز را باعث آسیدیدگی باشدان شود.

۸

هر گز را با این روش در جانه راه بروید و جوش در جانه هم از روی چشم بین اندیمان مناسب استفاده کنید.

۷

لطفی بروشید که اندیمه اندیمه را با این روش را این روش را بازدید نمایید.